

РЕШЕНИЕ

№ 3305

гр. София, 26.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 05.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка

Елка Атанасова

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разглежда дело номер **774** по описа за **2020** година докладвано от съдия Мария Ситнилка, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано по касационната жалба на Н. А. Х. чрез пълномощник адв. А. И. срещу решение от 17.12.2019 г. на Софийския районен съд, постановено по НАХД № 18057/2019 г., с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) за налагане на глоба, серия К № 3045121. Обосновават се съображения за неправилност на решението, като постановено в нарушение на материалния и процесуален закон - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от НПК. Твърди, че районният съд е пропуснал да обсъди основните аргументи, посочени в жалбата, а именно: ограничението на максимално разрешената скорост, което се твърди в оспорвания електронен фиш, точната стойност на отчетената скорост, точното превишаване на разрешената скорост, липсата на посочване на регистрационния номер на автомобила, както и данни за извършителя на административното нарушение. Моли съда, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на Софийския районен съд и постанови ново по съществото на правния спор, с което да отмени изцяло наказателното постановление, алтернативно да върне делото на първоинстанционния съд за ново произнасяне. Претендира разноски.

Ответникът - Столичната дирекция на вътрешните работи не изразява

становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази валидността, допустимостта и правилността на обжалвания съдебен акт, намира касационната жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е електронен фиш за налагане на глоба, серия К № 3045121, с който е ангажирана административно наказателната отговорност на касатора на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) за извършено нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното:

На 07.05.2019 г., в 13:13 часа, лек автомобил марка „БМВ 330 ХД“, с ДК [рег.номер на МПС], се е движел по Околовръстен път, магазин Хюндай, с посока на движение от [улица] към [улица], със скорост от 99 км.ч. - при разрешена скорост от 50 км.ч. за населено място. Нарушението е установено и заснето с автоматизирано техническо средство №TFR1-M 509. При извършена справка е установено, че автомобилът е собственост на [фирма] с управител Н. А. Х..

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на електронния фиш не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице, от обективна и субективна страна е извършило нарушението, за което е ангажирана неговата административно наказателна отговорност.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Настоящият състав изцяло кредитира събраните в хода на въззивното производство писмени доказателства, доколкото същите са логични, последователни и непротиворечиви. По делото не са събрани доказателства, които да оборват установената в наказателното постановление фактическа обстановка. Такива не бяха представени и в касационното производство.

В предварителен порядък с оглед изложените в касационната жалба доводи, следва да се отбележи, че касационното производство е производство по правото, а не по фактите. Законосъобразността на наказателното постановление се преценява въз основа на фактите, посочени в него, които съдът не може да допълва или заменя. От своя страна касационният съд се произнася по нарушения на материалния закон единствено на основата на съдържащите се в обжалваното решение фактически

констатации. В касационната фаза на производството е недопустимо установяването на нова фактическа обстановка, като преценката за правилното приложение на закона при постановяване на съдебния акт се базира на установените от инстанцията по същество, релевантни за спора юридически факти.

С оглед направеното уточнение, касационната инстанция напълно споделя мотивите на Софийския районен съд, които са подробни и обосновани. Съдът се е произнесъл по наведените от жалбоподателя съображения, извършил е служебна проверка за законосъобразността на издаденият електронен фиш и наличие на съществени процесуални нарушения в производството /каквито не са установени/, поради което решението му е правилно и законосъобразно.

Разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП установява определени стойности на скоростта в км/ч., които не следва да се превишават от водача при избиране на скоростта на движение. В разглеждания случай скоростта на автомобила е установена в населено място, поради което и въведеното по силата на закона ограничение е 50 км.ч.. Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство, като приложените снимки съгласно чл. 189, ал. 15 ЗДвП са годни веществени доказателства.

Обжалваният електронен фиш съдържа предвидените в чл. 189, ал. 4 ЗДвП реквизити: посочени са териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, а именно СДВР, мястото, датата, точният час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът и сметката на доброволното ѝ заплащане. В случая разпоредбата на чл. 54 ЗАНН, уреждаща реквизитите на наказателното постановление, не е приложима, тъй като чл. 189, ал. 4 ЗДвП е специална норма за ангажиране на административнонаказателната отговорност на водачите на МПС при нарушения, установени и заснети с техническо средство, в отсъствието на контролен орган. Макар и нормата на чл. 189, ал. 11 ЗДвП да предвижда, че електронният фиш е своеобразен аналог на наказателно постановление, това важи единствено по отношение на правните последици от влизане в сила на двата акта. Законодателят не е предвидил пълно приравняване между електронния фиш и наказателното постановление нито по отношение на съдържанието им, нито във връзка с процедурата по съставянето им. Ето защо и след като в нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП не е предвидено като задължително условие посочването на конкретен издател, датата на издаване и срок за обжалване на електронния фиш, то липсата им не представлява съществено процесуално нарушение на изискванията към формата и съдържанието на електронния фиш.

Разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП предвижда, че електронният фиш следва да бъде издаден в отсъствие както на контролния орган, така и на нарушителя. Електронният фиш има както установителни, така и санкционни функции, но доколкото съгласно § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП се изготвя от административно-информационна система, в тази процедура не е предвидено произнасяне на административнонаказващ орган, поради това не съдържа подпис или обозначение на административни органи. В тази насока на разсъждения следва да се допълни, че са неприложими и разпоредбите на чл.36-чл.58 от ЗАНН, поради което и правилна е преценката на въззивния съд за съответствие на процесния електронен фиш с изискванията за съдържанието му.

Неоснователни са доводите, изложени в жалбата, респ. повторени в касационната жалба за липса на яснота относно авторството на нарушението. Съгласно разпоредбата на чл. 188 ал. 1 от ЗДвП, собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Съгласно чл. 189 ал. 5, изр. 2 от ЗДвП, в 14-дневен срок от получаването на електронния фиш собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по ал. 4 за извършеното нарушение. В случая електронният фиш е издаден на името на управителя на търговското дружество – собственик, предвид липсата на доказателства, че същият е изпълнил чл. 189, ал. 5 от ЗДвП.

Спазени са изискванията за използването на мобилна система за контрол на скоростта тип „TFR1-M” с № 509, същата е преминала и периодична проверка, видно от протокол № 3-38-19/30.01.2019 г. Контролните органи са изпълнили изискванията на чл. 4 от Наредбата- контролът да се осъществява с АТСС, одобрено по реда на Закона за измерванията и преминало първоначална или последваща проверка от Българския институт по метрология или от лица, оправомощени от председателя на ДАМТН. Противно на твърденията на касатора, в преписката е приложен Протокол рег. № 4332р-16721/07.05.2019 г. по чл. 10 от Наредбата за използване на автоматизираното техническо средство , като изрично в него е отразено мястото за контрол, посоката на движение, номер на служебния автомобил, начало и край на работа. С оглед на това, като взе предвид събраните по делото писмени доказателства, съдът намира, че АТСС, заснела процесното нарушение на 07.05.2019 г. в 13.13 часа е правилно експлоатирана, поради което и производството по ангажиране на административно-наказателна отговорност чрез издаването на електронен фиш, се е развило при спазване на установените процесуални правила.

Предвид изложеното, настоящата касационна инстанция намира, че не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на ЕФ, които налагат неговата отмяна, а нарушението е доказано от обективна и субективна страна, за което правилно е ангажирана административно наказателната отговорност на касатора.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XIX -ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 17.12.2019 г., постановено по НАХД № 18057/2019 г. по описа на Софийския районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.